

2) Kan de loutere niet-naleving door een marktdeelnemer van de termijn voor de uitvoer van alcohol uit wijnbouwproducten, die in het bezit is van de interventiebureaus en die de Commissie haar heeft toegewezen via een openbare inschrijving, worden aangemerkt als een tekortkoming waardoor de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen of de door de Europese Gemeenschappen beheerde begrotingen worden of zouden kunnen worden benadeeld in de zin van artikel 1 van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 ⁽³⁾?

3) Aangaande de eventuele samenloop van de bepalingen van de algemene verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 met de sectoriële verordening (EG) nr. 360/95 van de Commissie van 22 februari 1995:

— Indien de in 2) gestelde vraag bevestigend wordt beantwoord: geldt het stelsel van verbeurte van de zekerheid bij overschrijding van de uitvoertermijn van sectoriële verordening van 22 februari 1995 van de Commissie, met uitsluiting van elk ander Unierechtelijk stelsel van maatregelen of administratieve sancties? Zo niet, is het stelsel van maatregelen of administratieve sancties van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 van uitsluitende toepassing? Of moeten de bepalingen van de verordening van 22 februari 1995 en die van de verordening van 18 december 1995 tezamen worden toegepast om te bepalen welke maatregelen en sancties ten uitvoer moeten worden gelegd, en zo ja, hoe dient dit te gebeuren?

— Indien de in 2) gestelde vraag ontkennend wordt beantwoord: verbieden de bepalingen van de algemene verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 de toepassing van de in artikel 5, lid 5 van sectoriële verordening (EG) nr. 360/95 van de Commissie van 22 februari 1995 voorgeschreven verbeurte van de zekerheid, op grond dat de algemene verordening van 18 december 1995, door de invoering van een voorwaarde die is gebaseerd op het bestaan van door de Gemeenschappen geleden financiële schade, zich ertegen verzet dat een door een eerdere of latere sectoriële landbouwverordening voorgeschreven maatregel of sanctie bij ontbreken van dergelijke schade wordt toegepast?

4) Gesteld dat, gelet op de antwoorden op de vorige vragen, de verbeurte van de zekerheid een sanctie is die moet worden toegepast bij overschrijding van de uitvoertermijn door de koper, moet dan met terugwerkende kracht, en zo ja, volgens welke regels, bij de berekening van de omvang van de inhouding van de zekerheid wegens niet-naleving van de voor de toewijzingen nrs. 170/94 EG en 171/94 EG bij de gewijzigde verordening (EG) nr. 360/95 van de Commissie van 22 februari 1995 vastgestelde uitvoertermijn, toepassing worden gegeven aan artikel 91, lid 12, van verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli

2000, gelet op de omstandigheid dat enerzijds laatstbedoelde verordening niet uitdrukkelijk de wijziging of de intrekking met zich heeft gebracht van artikel 5 van verordening (EG) nr. 360/95, die de toewijzingen nrs. 170/94 EG en 171/94 EG specifiek regelt, maar enkel die van verordening (EG) nr. 377/93 van de Commissie van 12 februari 1993 ⁽⁴⁾ tot vaststelling van het gemeenschappelijk regime voor de afzet van bij distillatie verkregen alcohol die in het bezit is van interventiebureaus en waarbij voor de nadere vrijgaverregels voor de door de kopers gestelde honoringszekerheden werd verwezen naar verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 ⁽⁵⁾, waarvan artikel 5 van verordening (EG) nr. 360/95 van de Commissie van 22 februari 1995 uitdrukkelijk afwijkt, en dat anderzijds verordening (EG) nr. 1623/2000 is vastgesteld na de in 1999 goedgekeurde hervorming van de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, dat zij het stelsel van de toekenning en het regime van de in dit kader gestelde zekerheden aanzienlijk wijzigde, zowel wat het voorwerp en het bedrag ervan als de nadere regels inzake de verbeurte en de vrijgave ervan betreft, en dat zij Brazilië schrapt van de lijst van derde landen waarnaar de uitvoer van toegewezen alcohol met het oog op een uitsluitend gebruik in de brandstofsector is toegestaan?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 360/95 van de Commissie van 22 februari 1995 tot opening van gewone openbare inschrijvingen voor de verkoop, met het oog op uitvoer, van alcohol uit wijnbouwproducten die in het bezit is van de interventiebureaus (PB L 41, blz. 14).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1623/2000 van de Commissie van 25 juli 2000 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de marktmechanismen als bedoeld in verordening (EG) nr. 1493/1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (PB L 194, blz. 45).

⁽³⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 377/93 van de Commissie van 12 februari 1993 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de afzet van alcohol die is verkregen bij distillatie als bedoeld in de artikelen 35, 36 en 39 van verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad en die in het bezit is van de interventiebureaus (PB L 43, blz. 6).

⁽⁵⁾ Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten (PB L 205, blz. 5).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 29 december 2011 — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Vinifrance SA

(Zaak C-670/11)

(2012/C 89/09)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Verwerende partij: Société Vinifrance SA

Prejudiciële vragen

- 1) Kan een producent die communautaire steun heeft ontvangen voor de opslag van geconcentreerde druivenmost in ruil voor het sluiten met het nationaal interventiebureau van een opslagcontract, en de druivenmost heeft aangekocht bij een fictieve of niet-bestaande vennootschap en die vervolgens onder zijn verantwoordelijkheid heeft doen concentreren vóór opslag ervan, worden beschouwd als de „eigenaar” van de geconcentreerde druivenmost in de zin van artikel 2, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1059/83 van de Commissie van 29 april 1983 ⁽¹⁾? Is artikel 17 van deze verordening van toepassing wanneer aan het met het nationaal interventiebureau gesloten opslagcontract een bijzonder ernstig gebrek kleeft, met name omdat de vennootschap die het contract heeft gesloten met het nationaal interventiebureau, niet kan worden beschouwd als de eigenaar van de opgeslagen producten?
- 2) Wanneer een sectorale verordening, zoals verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 ⁽²⁾, een communautaire steunregeling instelt zonder te voorzien in een sanctieregeling voor het geval de daarin vervatte bepalingen worden geschonden, geldt verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 ⁽³⁾ dan in geval van een dergelijke schending?
- 3) Wanneer een marktdeelnemer niet heeft voldaan aan de verplichtingen die zijn opgelegd in een sectorale gemeenschapsverordening, zoals verordening nr. 1059/83, noch aan de daarin gestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor communautaire steun, en deze sectorale verordening, zoals het geval is met artikel 17 van verordening nr. 1059/83, voorziet in een regeling van maatregelen of sancties, is deze regeling dan van toepassing met uitsluiting van iedere andere Unierechtelijke regeling, ook al brengt de betrokken niet-nakoming nadeel toe aan de financiële belangen van de Europese Unie? Of is in geval van een dergelijke niet-nakoming alleen de bij verordening nr. 2988/95 ingestelde regeling van administratieve maatregelen en sancties van toepassing? Of zijn beide verordeningen dan van toepassing?
- 4) Indien zowel de sectorale verordening als verordening nr. 2988/95 van toepassing is, hoe moeten de bepalingen ervan dan worden gecombineerd teneinde vast te stellen welke maatregelen en sancties moeten worden toegepast?
- 5) Wanneer een marktdeelnemer meerdere inbreuken op het Unierecht heeft begaan en bepaalde van deze inbreuken binnen de werkingssfeer van de regeling van maatregelen en sancties van een sectorale verordening vallen, terwijl an-

dere inbreuken onregelmatigheden in de zin van verordening nr. 2988/95 vormen, is dan alleen laatstgenoemde verordening van toepassing?

- ⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 1059/83 van de Commissie van 29 april 1983 betreffende de opslagcontracten voor tafelwijn, druivenmost, geconcentreerde druivenmost en gerectificeerde geconcentreerde druivenmost (PB L 116, blz. 77).
- ⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (PB L 84, blz. 1).
- ⁽³⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 29 december 2011 — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), rechtsopvolger van het Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)/Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

(Zaak C-671/11)

(2012/C 89/10)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), rechtsopvolger van het Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)

Verwerende partij: Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

Prejudiciële vragen

- 1) Hoe kan een lidstaat de bij artikel 2, lid 4, van verordening (EEG) nr. 4045/89 van de Raad van 21 december 1989 inzake de door de lidstaten uit te voeren controles op de verrichtingen in het kader van de financieringsregeling van de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) ⁽¹⁾, verleende mogelijkheid om de daarin bepaalde controleperiode „van twaalf maanden [...] aan begin of einde [te verlengen] met [...] perioden” toepassen, gelet enerzijds op de vereisten van bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen en anderzijds op het rechtszekerheidsbeginsel en de noodzaak de controleautoriteiten geen onbepaalde bevoegdheid te laten?